

PROF. DR. SEMİH TEZCAN

Nail TAN

TDK dernek dönemi üyesi (1973: 1203) ve Ankara, Bamberg Otto-Friedrich, Bilkent ve Hacettepe Üniversiteleri Türk Dili ve Edebiyatı eski Öğretim Üyesi Prof. Dr. Semih Tezcan, 14 Eylül 2017 Perşembe günü Almanya-Bodrum seyahatinde, Sabiha Gökçen Havalimanı'nda uçak değiştirdiği sırada geçirdiği bir kalp krizi sonrası kaldırıldığı Kurtköy Ersoy Hastanesinde hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, ertesi gün Ankara'ya getirilerek 17 Eylül 2017 Pazar günü Maltepe Camisinde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Tezcan, 3 Aralık 1942 tarihinde Mersin'de doğdu. Kimlik belgesinde doğum tarihi 3 Ocak 1943 olarak görülmektedir. Babası Tarsuslu Mustafa Rifat Bey, annesi ise Nezaket Fevziye Hanım'dır.

Mersin İleri İlkokulu (1954), Ankara Bahçelievler Ortaokulu (1957) ve Mersin Lisesini (1960) bitirdi. Ankara Ü DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde yükseköğrenimini tamamladı (1964). Prof. Dr. Saadet Çağatay'ın önerisi ve tavsiyesi üzerine Hamburg'daki Ural Altay Bilim Araştırmaları Kurumunun verdiği bursla doktora yapmak amacıyla Batı Almanya'ya

gitti. Önce Hamburg Üniversitesinde Prof. Annemarie von Gabain ve Prof. Dr. Wolfgang Lenz'in verdiği Uygurca ve Soğdca derslerine devam etti. Sonra, Göttingen Üniversitesinde Doç. Dr. Gerhard Doerfer'in yanında Türkoloji, Mongolistik, Tunguzoloji dersleri aldı. Prof. Dr. Walther Hinz'den İraniistik okudu. Arapça, Latince, Rusça ve Fransızca kurslarına katıldı. 1968-69 yıllarında İran'daki Halaçça araştırmalarına katıldı. Böyle bir lehçenin varlığı ve yaşadığı konusunda önemli hizmetlerde bulundu. Hocası Prof. Gabain'le veya yalnız o yıllarda Doğu Almanya Berlin'e defalarca giderek Alman Bilimler Akademisi/Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin Turfan Koleksiyonunda bulunan Eski Uygurca yazmalar üzerinde çalıştı. Göttingen Üniversitesindeki doktora öğrenimi süresince kendisine Volkswagen Vakfınca burs verildi. Turfan Koleksiyonundaki Eski Uygurca bir yazma üzerine hazırladığı doktora tezini 1970 yılı başında başarıyla savunarak dok-

tor unvanını aldı. Tezi 1974'te Berlin'de yayımlandı: *Das uigurische Insadi-Sutra*. Doktora sonrası, 1970-71 yıllarında Göttingen Üniversitesinin Halaçça araştırmaları projesinde uzman olarak çalıştı.

1971 yılı sonbaharında Ankara'ya döndü. DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne atanma isteği, Berlin seyahatleri dolayısıyla uzun süre gerçekleşmedi. Vatan görevini yerine getirirken de sıkıntı yaşadı. Atanma isteği, ancak 1974 yılında olumlu karşılandı. DTCF Türk Dili Kürsüsünde asistanlığa başladı. "Eski Uygurca Hsüan Tsang Biyografisi, X. Bölüm" başlıklı çalışmasıyla doçent unvanını aldı (1976). 1984 yılı ortasına kadar DTCF Eski Türk Lehçeleri Kürsüsünde ders verdi. 1982 yılında profesörlüğe başvurdu. Bu isteği 1983'te üniversite senatosunca reddedilince İdare Mahkemesine dava açtı. 1984'te Batı Almanya'nın Bamberg şehrindeki Otto-Friedrich Üniversitesinde yeni kurulan Türk Dili, Kültürü ve Tarihi Kürsüsünden gelen teklif üzerine Almanya'ya gitti. İdare Mahkemesindeki dava 1986'da sonuçlandı. Ankara Ü Senatosu, mahkeme kararına uyarak 1983 yılından itibaren profesörlüğe terfisini onayladı.

Tezcan, Almanya'da 1984-2008 yılları arasında ders verdi. Otto-Friedrich Ü Diller ve Edebiyatlar Fakültesindeki derslerinin yanı sıra Giessen (1995) ve Essen (1996) Üniversitelerinde de görev yaptı. Bu akademik faaliyetleri sırasında Berlin Brandenburg Bilimler Akademisinin Eski Uygur Medeniyeti belgelerini yüz yıldan beri yayımla-

makta olan Turfan Komisyonuna üye seçildi (1994). 2002 yılında bu projenin başına getirildi. Bamberg Otto-Friedrich Üniversitesindeki görevi -yaş sınırı dolayısıyla- 2008'de sona erdi. Türkiye'ye dönerek Bilkent Üniversitesinde 2008-2015 yılları arasında Türk Edebiyatı Bölümünde öğretim üyeliği yaptı. 2016-2017 akademik yılında Hacettepe Ü Edebiyat Fakültesinde derslerini sürdürdü. Son yıllarda, TÜBA'nın ünlü Türkolog Prof. Dr. Andreas Tietze'nin etimolojik sözlüğünün yeni baskısını hazırlama projesinin başında görev aldı. TÜBA'da bir grup dilciyle birlikte sözlüğün ilk dört cildinin yayımlanmasını sağladı (2016).

Rahmetli Tezcan'ın yayımlanmış bazı özgeçmişlerinde, Boğaziçi Ü Öğretim Üyesi, Deprem Mühendisliği araştırmalarıyla tanınan Prof. Dr. Semih Tezcan'ın özgeçmişinden aktarılma ifadelerine de rastlanmaktadır. (Rektörlük yaptığı gibi.) İki bilim adamının, görev yaptığı üniversiteler ve akademik alanları tamamen farklıdır.

Türkiye Bilimler Akademisinin (TÜBA), 2006 Bilim Ödülüne layık görüldü.

Çok sayıda kurultay, kongre ve sempozyuma katılıp bildiri sundu. Makaleleri başta *Türk Dili*, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten* olmak üzere *Türk Dilleri Araştırmaları*, *Türk Tarih Kurumu-Belleten*, *Studia Turcica*, *Ural Altaische Jahrbücher*, *Germano Turcica*, *Studies on the Inner Asian Languages*, *Bilig*, *Toplumsal Tarih*,

Central Asiatic Journal, Türkoloji Dergisi ve *Çağdaş Türk Dili* dergilerinde yayımlandı. *Türk Ansiklopedisi* ve Almanya'da bazı ansiklopedilere maddeler yazdı.

TDK'de 1976-78, 1980-1983 yılları arasında Yönetim Kurulu Üyeliği yaptı. Bu yıllarda Sözlük Kolu Başkanlığı (1976-78), Derleme ve Tarama Kolu Başkanlığı (1980-81), Dil Bilgisi Kolu Başkanlığı (1981-82), Dil Bilim ve Dil Bilgisi Kolu Başkanlığı (1982-83) görevlerini üstlendi. 1983 yılında TDK kamu bilim kurumu konumuna dönüşünce TDK'yi teslim eden heyette yer aldı. Bu münasebetle "TDK'nin 51 Yılı" adlı 144 sayfadan oluşan bir teksir yayın hazırladı.

Eserleri, tür ve ilk yayım yılına göre şöyle sıralanabilir:

Araştırma, İnceleme: *Khalaj Materials* (G. Doerfer, W. Hesche ve H. Scheinhardt ile, Bloomington 1971), *Das uigurische Insadi-Sutra* (Berlin 1974), *Eski Uygurca Hsüan Tsang Biyografisi, X. Bölüm* (1975), *Wörterbuch des Chaladsch/Dialekt von Xarrab* (G. Doerfer ile, Budapeşte 1980), *Folklore Texte der Chaladsch* (G. Doerfer ile, Wiesbaden 1994), *Süheyl ü Nev-bahar Üzerine Notlar* (1994), *Bir Ziyafet Defteri* (1998), *Dede Korkut Oğuznameleri* (H. Boeschoten ile, 2001), *Dede Korkut Oğuznameleri Üzerine Notlar* (2001).

Sözlük: *Resimli Türkçe Sözlük* (Kemal Demiray ve TDK Sözlük Kolu Uzmanlarıyla, TDK 1977), *Türkçe Sözlük* (Gen. 7. bs., Mustafa Canpolat ve TDK Sözlük Kolu Uzmanlarıyla, TDK

1983), *Tatarisch-Deutsches Wörterbuch* (T. Dawletschin ve I. Dawletschin ile, Wiesbaden 1989),

Çeviri, Aktarma: *Azerbaycan Halk Yazını Örnekleri* (E. Ahundov'dan, TDK 1978), *Nehcü'l-feradis II-Metin* (J. Eckmann'dan, H. Zülfikar ile, TDK 1984), *Rabghuzi: The Stories of the Prophets* (H. Boeschoten ve M. van Damme ile, Leiden- 1995), *Evliya Çelebi Seyahatnamesi Okuma Sözlüğü* (R. Dankoff'tan, katkılarla çeviri, 2004).

Baskıya Hazırlama: *Ömer Asım Aksoy Armağanı* (M. Canpolat ve M. Ş. Onaran ile, TDK 1978), *Türkische Sprachen und Literaturen* (I. Baldauf ve K. Kreiser ile, Wiesbaden 1990), *Beläk Bitig* (M. Erdal ile, Wiesbaden 1995), *Evliyâ Çelebi* (N. Tezcan ile, 2011; İngilizcesi N. Tezcan ve R. Dankoff ile 2012), *Berliner Turfantexte* (Berlin 1995-2013), *Tarihî ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Sözlüğü* (Andreas Tietze, ilk 4 Cilt, TÜBA 2016).

AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin 13. sayısı (Bahar 2013) *Semih Tezcan'a Armağan* olarak yayımlandı. Bu sayıda; eşi Doç. Dr. Nuran Tezcan'ın kaleme aldığı özet bir özgeçmiş, kitap ve makalelerinin kaynakçası bulunmaktadır (s. 1-22).

Almanca, İngilizcenin yanı sıra başta Uygurca, Halaçça olmak üzere birçok Türk lehçesine hâkimdi.

1974 yılında TDK Sözlük Kolu Uzmanı Nuran Eğembir'le evlendi. Türkmen, Başak ve Mina Burçak adlarında üç kızları bulunmaktadır. Nuran Tezcan; Bamberg Otto-Friedrich

Üniversitesinde doktora çalışmasını tamamlamış (1996), Doğu Akdeniz Ü Edebiyat Fakültesinde doçent unvanını almış (2003), 2003-2015 yılları arasında Bilkent Üniversitesinde öğretim üyeliği yapmıştır.

Rahmetli Tezcan; İslamiyet öncesi Türk dilleri ve edebiyatları, İran Türk dilleri, Karahanlı ve Harezmi Türkçeleri, Dede Korkut Destanları ve Evliya Çelebi Seyahatnamesi üzerindeki araştırmalarıyla Türkoloji alanında kalıcı bir iz bıraktı. Ruhu şad olsun!

AHMET HARİD FEDAI

TDK Haberleşme Üyesi, şair, gazeteci, araştırmacı, KKTC Üniversiteleri Türk Dili ve Edebiyatı Öğretim Görevlisi Ahmet Harid Fedai; tedavi gördüğü Lefkoşa Yakın Doğu Hastanesinde 13 Ekim 2017 Cuma günü hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 14 Ekim 2017 Cumartesi günü Lefkoşa İsmail Safa Camisinde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Lefkoşa Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Rahmetli Fedai, 12 Ekim 1930 tarihinde Kıbrıs'ın Lefke şehrinde doğdu. Babası Hasan Fedai, annesi ise Lutfiye Hanımdır.

Lefke İlkokulu (1943), Lefkoşa Türk Lisesinde (1949) ilk ve ortaöğrenimini tamamladı. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünde Edebiyat Grubu Bölümünü bitirdi (1943). Bir süre (1954-56) Baf Lisesinde edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğrenim görüp diploma aldı (1960). Kıbrıs'a dönüşünde Türk Öğretmen Kolejinde öğretmenlik ve Eğitim Müdürlüğündeki müfettişliğinin (1960-63) ardın-

dan Radyo Yayın Kuruluşunda Türkçe Program Amirliği (1963-64), Lefke Sancak Radyosu Müdürlüğü (1964-68), Bayrak Radyosu Program Amirliği ve TV Müdürlüğü (1969-83) görevlerinde bulundu. KKTC'ye giden yolda hem kalemi hem de silahıyla mücadeleye katıldı. Kamu Hizmeti Dairesinde Sınav İşleri Müdürlüğü (1983-88) yaparak emekliye ayrıldı. Emeklilik döneminde bilgi birikimini değerlendirdi. Girne Amerikan Üniversitesinde Koordinatörlük (1992-93), Lefke Üniversitesinde Araştırma Merkezi Üyeliği (1993-94), Lefke Üniversitesinde Öğretim Görevlisi (1994-2000) ve Doğu Akdeniz Üniversitesinde yine öğretim görevlisi (2000-2017) olarak eğitim-öğretim hizmetlerini sürdürdü.

KKTC ve Türk dünyasında şair, kültür araştırmacısı olarak tanındı. Osmanlı yazı ve Türkçesini gayet iyi öğrendiğinden Kıbrıs tarihi ve kültürüyle ilgili yazma eser ve belgeleri araştırıp yeni nesillere kazandırdı. Ahmet Peykan takma adıyla yazdığı mizahi şiirlerini bir kitapta toplamadı. *Kıbrıs* gazetesinde 30 yılı aşkın *Eski*

Basınımızdan köşesini düzenledi. Makale ve yazıları 1983 yılından itibaren *Varlık*, *Türk Dili*, *Kültür Sanat*, *Kıbrıs Araştırmaları Dergisi*, *Erdem*, *Yeni Kıbrıs* ve *Tarih ve Toplum* dergilerinde yayımlandı.

Aldığı ödüller içinde en önemlileri şunlardır:

1987 Lefkoşa Türk Bankası Kültür Sanat Ödülü (H. Gürkan'la)

1998 Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırma ve Uygulama Merkezi Bilim Ödülü

2002 Türk Kültürüne Hizmet Vakfı Türk Dünyası Türk Dili Şeref Ödülü

2006 Niğde Üniversitesi Fahri Doktor Unvanı

2008 İLESAM Şeref Ödülü

2010 KKTC Dış Basın Birliği Medya Başarı Ödülü

Araştırmacı M. Sabri Koz'un 2013 yılında *Harid Fedai Armağanı*'nda yayımladığı "H. Fedai Bibliyografyası" başlıklı makalesine göre kitapları tür

ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Koza* (1997).

Anı / Hatıra: *Silik Sayfalar / Harid Fedai Anıları* (2009).

Araştırma, İnceleme: *Kıbrıs'ta Masum Millet Olayı* (1986), *Kıbrıs Sanayi Mektebi* (1997), *Lefkoşa Mevlevihanesi* (M. H. Altan'la, 1997), *Kıbrıs Efsaneleri* (H. A. Mopalar'la, 1997), *Kıbrıs Türk Kültürü / Bildiriler I-II* (2002-2003), *Kıbrıs Türk Kültürü / Makaleler I* (2005), *H. Bulliler / Kıbrıs Eşkiyası* (2011), *Örnekleriyle Kıbrıs Türk Basın Tarihi I* (A. An ile, 2012).

Antoloji / Seçki: *Türkiye Dışındaki Türk Edebiyatları Antolojisi / Batı Trakya ve Kıbrıs Edebiyatı* (F. Sağlan'la, 1997).

Baskıya Hazırlama, Derleme: *Kıbrıs Müftüsü Hilmi Efendi / Şiirler* (1987, İlaveli 2000), *Kıbrıslı Âşık Kenzî Divanı I-II-III* (1989, 1993), *Kaytazade Nâzım Efendi / Rûh-i Mecrûh* (B. Azgın'la, 1993), *Pîri Efendi / Fethiyye-i Cezîre-i Kıbrıs* (1997), *Müsevvidzade Osman Cemal Efendi / Adsız Kitap* (1997), *Ziver Bey / Kıbrıs Tarihi* (1999), *Fadıl Niyazi Korkut / Hatıralar* (M. H. Altan'la, 2000), *Dr. Hafız Cemal Lokmanhekim / Anı, Yaşantı* (2000), *Ahmet Sait Efendi Hoca / Elif Hanım Opereti* (2001), *Handî Divanı / Gazeller* (2003), *Cümel-i Müntehâbe-i Kemal* (2003), *Kaytazzade Nâzım / Yâdigâr-ı Muhabbet I-II-III* (2004), *Ahmet Râik / Eski Şeyler* (2006), *Dr. Şerafeddin Mağmumî / Avrupa Seyahat Hatıraları* (N. H. Polat'la, 2008), *Divan-ı Şeyh*

Mustafa Zekâyi / Oruç Baba (2009), *Manastırlı Bahaeddin / Eyyâm-ı Girizân / Kayıp Günler* (2010), *Yaşar Nezihe* (F. Ç. Döşkaya'yla, 2010), *Ignác Kúnos / Türk Toprağında* (E. Tasnadi'yle, 2011), *Süleyman Tevfik / Tesalya'da Bir Cevelan ve Dört Aylık Seyahatim* (2012), *Ziver Bey / Rodos Tarihi* (2013).

Çeviri: *Zenda Mahkûmları* (A. Hope'den, A. Nazlı Fedai imzasıyla, 1952).

Adsız Kitap adlı yayını İngilizceye çevrildi. Hakkında 2013 yılında Rize

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesince *Harid Fedai Armağanı* (Haz. Prof. Dr. Orhan Kemal Tavukçu) yayımlandı.

İngilizce ve Rumca biliyordu.

2010 yılında kaybettiği Işık Hanım'la evliliğinden iki evladı oğlu Serhan ve kızı İley Taşkın) bulunmaktadır.

Kıbrıs Türk kültürü, edebiyatı, halk bilimi denilince akla gelen ilk isimlerden biriydi. TDK'nin düzenlediği Türk Dili Kurultaylarının, kongrelerinin birçoğuna katılıp bildiri sunmuştu. Ruhü şad olsun!

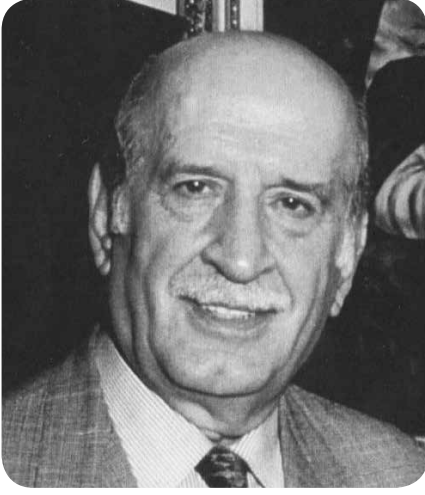
FEYZİ HALICI

TDK dernek dönemi üyesi (1956:812), AKDITYK Atatürk Kültür Merkezi II. Dönem Bilim Kurulu Üyesi (1989-1995), şair, yazar Feyzi Halıcı; İstanbul'da tedavi gördüğü hastanede 9 Ekim 2017 Pazartesi günü hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 11 Ekim 2017 Çarşamba günü Konya Selimiye Camisinde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Musalla Mezarlığı'nda babasının mezarının yanında toprağa verildi.

Rahmetli Halıcı, 1924 (bazı kaynaklarda 1922) yılında Konya'da doğdu. Babası Erzurumlu Hacı Sabri Halıcı, annesi ise Hanım (Odabaşı)'dır.

Konya Rehber-i Hürriyet /19 Mayıs İlkokulu (1935), Konya Ortaokulu (1938) ve Konya Lisesinde (1941) ilk ve ortaöğrenimini tamamladı. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya

Bölümünü bitirerek Kimya Yüksek Mühendisi oldu (1950). Üniversite öğrenimi sırasında ünlü yazar ve şairlerle tanışma; *Çınaraltı*, *Şadırvan*, *İstanbul* ve *Varlık* dergilerinde şiirlerini yayımlama şansını yakaladı. Üniversite sonrası önce vatan görevini yedek subay olarak Ankara K. K. Komutanlığında yerine getirdi (1950-51). Konya'ya dönüşünde bir kimya laboratuvarı açtıysa da bir süre sonra kapattı. Baba mesleği halı ve mobilya ticaretine yöneldi. 1959 yılında Konya Kültür ve Turizm Derneğini kurarak uzun yıllar başkanlığını yaptı. Bu görevi sırasında; Mevlâna'yı Anma Törenleri, Âşıklar Bayramı (1966'dan itibaren), Gül Bayramı, T. Cirit Oyunları Şampiyonası, Rahvan At Yarışları, Güvercin Güzellik Yarışması, Konya Yemekleri Yarışması, TSM Beste-Mevlevi Ayini

Yarışması, Satranç Şampiyonası gibi faaliyetler ve bunlarla ilgili sempozyumlar düzenledi. Geleneksel kültür değerlerimizin tanıtılması, yaşatılması yönündeki faaliyetleri, yayınları büyük takdir topladı. 1968-1977 yılları arasında TBMM'de Konya Senatörü olarak hizmet verdi. 1977'de Konya Kültür ve Turizm Vakfını kurarak sayılan faaliyetlerini vakıf-dernek iş birliğiyle düzenlemeye başladı. Aynı yıl, Turizm ve Tanıtma Bakanlığına Başmüşavir atandı. Emeklilik süresini bu görevde tamamladı. 90'lı, 2000'li yıllarda Ankara ve İstanbul'da şiir günleri düzenledi, okunan şiirleri kitaplaştırdı. AKDITYK Atatürk Kültür Merkezinde 1989-1995 yılları arasında Bilim Kurulu Üyeliği yapıp *Bilge* ve *Erdem* dergilerinin yazı kurullarında görev aldı. Eşi Nermin Hanım'ın ölümünden bir süre sonra Ankara'dan ayrılıp İstanbul'a yerleşti. Bahar Hanım'la evlendi.

Edebiyatın şiir dalıyla ilgilendi. İlkokul sıralarında dinlediği Konyalı

Âşık Mehmet Yakıcı'dan etkilendi. İlk şiiri, 1937'de *Son Posta* gazetesinde basıldı. Çocukluk dönemi şiirleri *Afacan*, *Mektepli*, *Çocuk Sesi* ve *Arkadaş Çocuk* dergilerinde yayımlandı. İstanbul'da yükseköğrenim görürken *Çınaraltı*, *Şadırvan*, *Yedigün*, *Varlık* ve *İstanbul* dergilerinde yer alan şiirleriyle dikkat çekti. Âşık tarzı şiirlerinde, "Fezâî" mahlasını kullandı. Bazı şiirlerinde de C. Hıfzı Eyibal imzasını kullandığı görüldü. 1957'den itibaren *Çağrı* adlı edebiyat, sanat, kültür dergisini çıkardı. Olgunluk dönemi şiirleri; *Türk Dili*, *Varlık*, *Türk Edebiyatı*, *Çağrı*, *Hisar*, *Toprak*, *Millî Kültür*, *Aydabir* ve *Türk Kültürü* dergilerinde yer aldı. Struga Şiir Akşamları'nda Türkiye'yi temsil etti (1980). Bazı şiirleri bestekârlarca TSM dalında bestelendi. Cınuçen Tanrıkorur'un "Günaydınım, nar çiçeğim, sevdiğim" bestesi gibi. Yazdığı *Atatürk* şiiri 1981 yılında Nevid Kodallı tarafından marş olarak bestelenip söylendi.

Aldığı çok sayıdaki onur belgesi ve ödül arasında "Âşıkların Babası" unvanı ile şu iki ödül çok önemlidir:

1981 Müzik-San Vakfı Üstün Hizmet Armağanı

2008 TBMM Üstün Hizmet Ödülü

Basın şeref kartı sahibi ve çok sayıdaki vakıf ve derneğin üyesiydi. Başlıca kitapları tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Bir Aşkın Şiirleri* (1947), *Mas-mavi* (1952), *İstanbul Caddesi* (1956), *Günaydın* (1957), *Dinle Neyden* (1958), *Gecenin Bir Yerinde İki Ceylan*

(1966), *Selçukya'da Aşk* (1967), *Yaşama Sevinci* (1983), *İtalyanca Şiirler* (Çev. A. Masalla, 1987), *Selçukya Güzellemesi* (1987), *Dörtlemeler I* (1993), *Dörtlemeler* (Tamamı, 1997), *Yaylaya Bir Gelin Geldi* (1998), *Feyzi Halıcı Bütün Şiirleri* (1999), *Seçme Şiirler* (2000), *Feyzi Halıcı, Konyalı Âşık Fezâtî Şiirler, Dörtlemeler* (2005).

Araştırma İnceleme: *Mevlâna* (1980), *Konya Fıkraları* (1981), *Saz Şairlerinin Diliyle Atatürk* (1981), *Âşık Şemî / Hayatı ve Şiirleri* (1982), *Mevlâna Celaleddin / Hayatı ve Eserleri* (1986), *Halk Şairlerinin Yemek Destanları* (1990), *Parlamenter Şairler* (1990), *Âşıklık Geleneği ve Günümüz Halk Şairleri* (1992), *Mevlevî Şeyhi Ali Eşref Dede'nin Yemek Risalesi* (1992), *Mevlevî Şair Burhaneddin'in Nasreddin Hoca Fıkralarını Şerhi* (1994), *Bir Şiirin Hikâyesi I-II* (1996, 1999), *Üstat Hayri Tümer'in Ney Üfleme Metodu* (1998), *Şiirleşen Bir Ömrün Hikâyesi / Gültekin Samanoğlu* (2003).

Gezi: *Struga Şiir Akşamları* (1980)

Baskıya Hazırlama, Derleme: *Genelksel Türk Sporları Semineri Bildirileri* (1976), *TSM Beste ve Saz Eserleri Yarışması 1977* (1977), *Uluslararası II. Mevlâna Semineri Bildirileri* (1977), *Mevlâna ve Yaşama Sevinci* (1978), *Mevlâna Sevgisi* (1981), *Genelksel Türk Yemekleri ve Beslenme Sempozyumu Bildirileri* (1982), *Mevlâna / Bildiriler* (1983), *Konya* (1984), *Türk Halk Edebiyatı ve Folklorunda Yeni Görüşler I-II* (1985), *Türk Musikisinin Dünü Bugünü Yarını* (1986), *Yaban-*

cı Yemek Uzmanlarınca Türk Mutfağı (1988), *Uluslararası I. Yemek Kongresi Bildirileri* (1988), *II. Milletlerarası Yemek Kongresi Bildirileri* (1989), *III. Milletlerarası Yemek Kongresi Bildirileri* (1990), *IV. Milletlerarası Yemek Kongresi Bildirileri* (1993), *Uluslararası Yunus Emre, Nasreddin Hoca, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Türk Dili Semineri Bildirileri* (1993), *TBMM 75. Yıl Ulusal Egemenlik Destanı Yarışması Sonuçları* (1995), *Anadolu Mutfağından Örnekler* (G. Tanrıyeri ile, 1996), *I. Folklor ve Halk Edebiyatı Kongresi* (1998), *V. Milletlerarası Yemek Kongresi Bildirileri* (1999), *II. Folklor ve Halk Edebiyatı Kongresi* (2001), *III. Folklor ve Halk Edebiyatı Kongresi* (2002).

Antoloji / Seçki: *Bizim Şairler* (1952), *İstanbul ve Fetih Şiirleri* (1953), *Çağrı'da Yeniler I* (1961), *Çağrı'da Yeniler II* (1963), *Mevlâna Güldestesi* (1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971 / A. Schimmel'le; 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1999), *Pera Palas Gönül Sohbetleri* (A. Özdemir ve C. Aslangül'le, 1996, 1998, 1999, 2000, 2001), *Ankara Gönül Sohbetleri* (A. Satoğlu, H. Yurdabak'la, 1996, 1998, 1999, 2000, 2001), *Halk Şairlerimizden Ana Şiirleri Güldestesi* (2002), *Ana Şiirleri Güldestesi, Gönül Sohbeti Şairleri* (2002), *Hünkâr Hacı Bektaş Velî'den Özdeyişler* (1996).

Çeviri/Tercüme: *Mevlâna / Mesnevî: Birinci Bin Beyit* (1981), *Mevlâna / Mesnevî: İkinci Bin Beyit* (1982), *Mevlâna / Rubailer* (1986), *Mevlâna / Mesnevî: I. Cilt* (1992), *Doğu'da Tathcılık* (F. Unger'den, 1986).

Hakkında 2010 yılında Mustafa Yemiş tarafından Manisa'da *Millî Kültür Hazinelerimizden Feyzi Halıcı* adlı bir kitap (Editör Yrd. Doç. Dr. Bekir Sami Özsoy) hazırlanıp yayımlandı.

Almanca biliyordu.

İki defa evlendi. Birinci eşi Nermin Hanım'dan kızı Gülhun ve oğlu Emrehan bulunmaktadır. İkinci eşi Bahar Hanım'dır. Emrehan Halıcı, 21. Dönem Konya ve 23 ve 24. Dönem Ankara Milletvekilliği yaptı. Zekâ, akıl oyunları mucididir. Kız kardeşi Nevin

Halıcı, Türkiye'nin önemli mutfak kültürü uzmanlarından. Ölen kardeşi Dr. Mehdi Halıcı ise şair ve kültür araştırmacısıydı. Diğer kardeşi Hasan Halıcı, baba mesleğini sürdürmektedir.

Sözlü kültürün, halk kültürünün korunup yaşatılması için ömrünü harcayan şair, kültür adamı Feyzi Halıcı'yı daima saygıyla anacağız. TDK Salonu'nda Prof. Dr. İsmail Parlatır'la düzenlediği "Âşıklar Şölenleri"ni hiçbir zaman unutmuyoruz. Ruhu şad olsun!